

MAGASINET

stefanus

45. ÅRGANG – NR. 1 / JANUAR 2015

Tema: Kampen mot urettferdige blasfemilover

Med livet som innsats i Pakistan

Side 4-5

INNTRYKK FRA 2014

Staben ser tilbake

SIDE 6-7

TYRKIA

Julemisjon på gata

SIDE 10-11

VERDEN

Bakgrunn om blasfemi

SIDE 12-13

NORGE

Historisk konferanse om trosfrihet

SIDE 14

Foto: Lars O. Flydal

LEDER

Det koker i Europa

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Sjelden har diskusjonen om Europas fremtid og utvikling vært like intens som nå. Debatten rommer både politiske, kulturelle og religiøse dimensjoner. Flere enkelthendelser har på kort tid utfordret oss.

Vårt naboland Sverige preges av en krass politisk debatt, som handler like mye om ytringsfrihet og rammene for demokratisk deltakelse i et multikulturelt samfunn som relasjonen til Sverigedemokraterna. Statsminister Stefan Löfven sier han aldri vil bidra til at Sverigedemokraterna får politisk innflytelse og omtaler partiet som et nyfascistisk parti.

I Dresden i Tyskland arrangerte den antimuslimske bevegelsen Pegida en marsj med krav om strengere asyllover. Rundt 18 000 mennesker deltok i marsjen, som ble etterfulgt av markeringer i andre land og som igjen har utløst en rekke motdemonstrasjoner. Forbundskansler Angela Merkel og flere tyske partiledere har fordømt Pegida-marsjene og bedt tyskerne vende ryggen til en bevegelse stemplet som en sammenslutning av hatefulle rasister.

Terrorangrepet på satiremagasinet Charlie Hebdo i Paris har intensivert debatten ytterligere. Islamistene som stod bak likvideringen av uskyldige mennesker, raste etter trykkingen av «blasfemiske» karikaturtegninger. Hendelsen representerer et betydelig angrep på ytringsfriheten, som er hovedpulsåren i et moderne demokrati. Den tyske avisa Hamburger Morgenpost, som etter hendelsen i Paris trykket Charlie Hebdos karikaturer av profeten Muhammed, ble angrepet med stein og brennende gjenstander søndagen etter.

Den ene hendelsen etterfølger den andre. Vi utfordres både som enkeltpersoner og samfunn.

For det første utfordres vi til å poengtere betydningen av ytringsfrihet for alle og retten til adgang til demokratiske prosesser. Verken innvandringskritikere eller representanter for vår muslimske minoritetsbefolkning bør få sin ytringsfrihet begrenset. Absolutt alle bør ønskes velkommen til

deltakelse i det offentlige ordskiftet og demokratiske prosesser. Ingen vil være tjent med at noen skyves vekk fra det gode selskap eller at det settes lokk på demokratiske debatter. «Uønskede elementer» kan fort bli tikkende bomber som har søkt ly i samfunnets mørke bakgater.

For det andre utfordres vi til å avstå fra stigmatisering eller «kulturell stemping». Like lite som alle islamkritikere er rasister, like lite er alle muslimer terrorister. En må kunne snakke fritt om islamismens utfordringer uten å bli stemplet, og en må ha lov til å vedkjenne seg muslimsk tro uten beskyldninger om å være terrorist. Utfordringen ligger ikke nødvendigvis i synspunktene som de enkelte samfunnsgrupperinger står for, men deres manglende evne til intern selvensur. Innvandringskritikerne må luke ut rasistiske elementer, og muslimer må ta tydelig avstand fra islaminspirert terror og trakassering av andre trossamfunn.

For det tredje utfordres vi til å kjempe for trosfrihet og mulighet til å utøve religionskritikk. Ingen bør utsettes for religionssensur. Verken myndigheter eller samfunn bør fortelle oss hva vi har lov til å tro på eller mene. Ingen bør vinge klippe vår trosutfoldelse og trospraksis. Samtidig går det en grense. Personer, ideologier og religioner som begrenser andres trosvalg og trospraksis har overtrådt denne grensen og bør gjøres til gjenstand for religionskritikk. Så får den enkelte av oss selv reflektere både over hva som er konstruktiv religionskritikk og unødige krenkelser.

For det fjerde utfordres vi til å delta i en global kamp for trosfrihet, ytringsfrihet og demokratiske rettigheter. Det er flott at utenlandske statsledere slutter seg til en storslått solidaritetsmarsj for ofrene i Paris, men er de like opptatt av manglende trosfrihet, ytringsfrihet og demokrati i land som Nigeria, Eritrea, Irak og Pakistan? Om det koker i Europa, så koker det i sannhet også andre steder.

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgever Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Thea Haavet
Redaksjon Elisabeth Engelsviken
Kristin Storaker
Jan-Eivind Viumdal
Birgit Solbakken

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Forsidefoto Human Friends Organization
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

SEND PROTESTBREV TIL IRAN

Bli med å sende brev til iranske myndigheter på vegne av fire iranere som er fengslet på grunn av sin tro!

Minst 300 personer sitter fengslet på grunn av sin tro i Iran. Ifølge FNs spesialrapportør for Iran er 49 av dem protestantiske kristne. Farshid Fathi er en av dem.

Farshid er 35 år gammel og har vært pastor i et iransk kirkenettverk. I 2012 ble han dømt til seks års fengsel, anklaget for å ha truet nasjonens sikkerhet, samarbeidet med utenlandske organisasjoner og drevet med evangelisering. I løpet av fengselsoppholdet er han blitt utsatt for intense avhør, isolat, samt psykisk og fysisk mishandling. I tillegg er han blitt nektet kontakt med familien.

I april 2014 ble Farshids fengselscelle raidet av revolusjonsgarden etter funn av alkohol i fengselet. Selv om alkoholen ble funnet i en annen avdeling, ble han dømt til ytterligere ett års fengsel for besittelse av alkohol.

Farshid er ikke alene om å bli dømt på grunnløse og absurde anklager, kun for å være engasjert i menighet eller kristen tjeneste. Mange kristne som sitter fengslet i Iran, har lignende anklager om å ha truet nasjonens sikkerhet hengende over seg. I tillegg opplever flere av dem vold, overgrep og trusler både fra fengselsmyndigheter og andre innsatte.

Fengselsstraffen og den dårlige behandlingen fangene har fått på grunn av sin tro, er et grovt brudd på internasjonale menneskerettigheter, inkludert Den internasjonale konvensjonen om sivile

Pastor Farshid Fathi er en av minst 300 personer som sitter fengslet på grunn av sin tro i Iran. Som mange andre kristne, ble han dømt på grunnløse og absurde anklager.

og politiske rettigheter, som Iran har forpliktet seg på.

Vi ønsker gjennom denne kampanjen å protestere på vegne av fire iranere som urettmessig er blitt dømt for sin tro: Farshid Fathi, Saeed Abedini, Behnam Irani og Alireza Sayyedian.

Vi vet at det nytter! I midten av desember ble to kirkeledere (Mattias Haghnejad og Silas Rabbani), som tidligere i høst ble dømt til seks års fengsel, frikjent og løslatt etter internasjonalt press! La oss håpe at flere får tilbake sin frihet!

Bli med å sende brev til iranske myndigheter på vegne av iranere som er fengslet på grunn av sin tro!

Takk for ditt engasjement!

Med vennlig hilsen

Lisa Winther
rådgiver menneskerettigheter

OPPDATERING PÅ TIDLIGERE APPELLSAKER:

Egypt: Ankesaken til konvertitten **Bishoy Armeia Boulous**, tidligere kjent som Mohammed Hegazy, kom endelig opp for retten den 28. desember. Han ble frikjent på noen punkter, blant annet å ha spredt falske nyheter som skader Egypts omdømme. Straffen ble redusert fra fem år til ett år. Selv om han allerede har sittet ett år i varetekt, ble han ikke sluppet fri, på grunn av de gjenopptatte blasfemianklagende mot ham (en annen rettsak). Det er uvisst når denne saken kommer opp for retten.

Iran: Den siste dommen på seks år mot **Behnam Irani** ble trukket tilbake i desember. Nå må han «bare» avtjene den opprinnelige dommen på seks år, fram til 2017.

Appellbrev og praktisk informasjon finner du på www.stefanus.no

Farlig livskall

Tekst: Thea Elisabeth Haavet

Med livet som innsats jobber vår partner i Pakistan for å hjelpe og redde blasfemiofre.

De mottar jevnlig trusler, og vet at mange som har kjempet for rettighetene til blasfemiofre, er blitt drept. Likevel har Sajid Christopher Paul (bildet) og hans kollegaer i Human Friends Organization (HFO) viet livet til å hjelpe den forfulgte kristne minoriteten i Pakistan.

- Hvis jeg ikke var kristen, ville jeg ikke kunne gjort dette farlige arbeidet. Vi mottar mange trusler, men jeg får styrke og mot fra Bibelen, forklarer Sajid, grunnlegger av og president i HFO.

Støtte fra Norge

Stefanusalliansen støtter HFO gjennom prosjektet CLAARA. Gjennom dette arbeidet samler HFO inn informasjon om overgrep mot kristne, driver påvirknings- og endringsarbeid rettet mot myndighetene og tilbyr juridisk hjelp og et nytt, trygt bosted til ofrene i blasfemisaker og deres familier.

- Vi hjelper blant annet familien til dødsdømte Asia Bibi, og Stefanusalliansen støtter oss økonomisk, så vi kan gi bedre mat til henne i fengselet – og et godt hjem, mat og medisiner til familien hennes.

HFO sender også rapporter om trosfrihetssituasjonen i Pakistan til det internasjonale samfunnet, og prøver å engasjere til handling.

- Med en gang det skjer et brudd på religionsfriheten, drar en av våre menneskerettighetsrådgivere for å snakke med dem som er rammet og samle inn informasjon. Denne dokumentasjonen bruker vi til påvirkningsarbeid i Pakistan og internasjonalt, forteller Sajid.

HFO organiserer også jevnlig fredelige demonstrasjoner i protest mot overgrep mot den kristne minoriteten.

Mange mobbangrep

Lørdag 9. mars 2013. En mobb på flere tusen personer angriper det kristne boligområdet Joseph Colony i utkanten av storbyen Lahore. 178 hus blir påtønt og brent ned, og nesten alle innbyggerne flykter. Angrepet er en reaksjon på at en ung kristen mann, Savan Masih, dagen før er blitt anklaget for blasfemi. Ryktene sprer seg raskt – og flere tusen demonstranter krever at han blir arrestert. Minst en lokal religiøs leder tar åpent til orde for at han må drepes. Savan blir fengslet og dødsdømt for blasfemi.

- Da Josef Colony brant ned, var vi der som de første som responderte. Vi prøvde også å påvirke myndighetene, noe som var med å bidra til at de ga 500 000 pakistanske rupier til hver familie i erstatning. Men de kristne som bor der, er fortsatt traumatisert. Derfor satser vi på traumerådgivning og på religionsdialog for å forebygge nye angrep, sier Sajid.

De kristne som bor i Josef Colony, er blant de fattigste av de fattige i Pakistan – og mobbaksjonen gjorde situasjonen deres enda verre. HFO bestemte seg for å gå praktisk til verks, og startet et treningssenter der 45 kristne kvinner ble tilbudt et ettårig sykurs. Rett før jul fikk damene hver sin symaskin som avslutning på kurset.

- Det går veldig bra med dem. De bidrar allerede til familieøkonomien ved å sy og selge klær, forteller Sajid.

En av damene som deltok på det første kullet var kona til den blasfemianklagede Savan Masih. HFO har også sørget for et nytt hjem til denne familien,

Det kristne boligområdet Joseph Colony ble påtønt og brent ned av mobben etter at en ung, kristen mann ble anklaget for blasfemi. Vår partner, HFO, satser på traumerådgivning og på religionsdialog for å forebygge nye angrep.

I dag opplever vi mer alvorlig forfølgelse enn noen gang i landets historie.

og betaler husleie, mat og skolegang for barna.

- Jeg besøkte dem nylig og kona er veldig takknemlig for hjelpen de får.

Fra prest til aksjonist

Sajid er selv gift og har to døtre. Da han var ung, trodde han at hans skulle bli prest. Men da han begynte på teologistudiet, oppdaget han at dette ikke var hans kall.

- Derimot fant jeg ut at jeg ønsket å hjelpe den undertrykte kristne minoriteten, som blir diskriminert på alle områder i livet.

I 1994 ble Sajid ansatt som sosial mobilisator i Caritas. Han jobbet med å organisere de kristne og hjelpe dem å oppnå sine økonomiske og sosiale rettigheter. Året etter ble en mann falskt anklaget for blasfemi. Faren til Sajid var da lærer på den lokale, muslimske, offentlige skolen, og hadde god kontakt med muslimske ledere på alle nivåer. Han bestemte seg for å hjelpe mannen – og Sajid ble med. Gjennom dialog klarte de å overbevise alle de muslimske lederne om at mannen var falskt anklaget. Til slutt ble anklagen trukket.

- Jeg kan ikke forlate mitt livskall selv om arbeidet er risikabelt. Hvis ingen tør å gjøre dette arbeidet, vil tilstanden bli verre, sier Sajid Christopher Paul, lederen av Human Friends Organization.

Stefanusalliansen støtter sykurs til kristne kvinner i Joseph Colony.

- Da forsto jeg at vi trengte en plattform for å hjelpe forfulgte kristne, og jeg startet HFO.
- Hvordan er situasjonen for den kristne minoriteten i Pakistan i dag?
- Dessverre er den blitt verre de siste årene. I dag opplever vi mer alvorlig forfølgelse enn noen gang i landets historie. De siste årene har vi sett flere voldelige mobbangrep. Mange kristne jenter blir kidnappet og tvunget til å konvertere til islam.
- Hva tror du er årsaken til dette?
- En årsak er mangel på utdanning og opplysning i folket. Det fører til religiøs intoleranse. I tillegg har krigene i Afghanistan og Irak ført til at kristne lider mer. Muslimske ekstremister tenker at USA og andre vestlige land som er involvert i disse krigene, er kristne nasjoner. De hevner seg på kristne i Pakistan, til tross for at de ikke har noe med krigene å gjøre. Unge lokale, muslimske menn blir med i ekstremistiske grupper som en reaksjon på krigene i

Afghanistan og Irak. Noen ungdommer blir med fordi de er fattige og arbeidsløse. I tillegg blir noen villedet av sine religiøse ledere, forklarer Sajid.

Punjab verst

Sajid påpeker at ekstremistiske muslimer ikke tror på fredelig sameksistens mellom religionene.

- De ønsker at Pakistan skal være en nasjon med en religion, islam, og prøver å gjøre situasjonen vanskelig for ikke-muslimer for å jage dem fra landet. Dessverre vokser de ekstremistiske grupperingene, spesielt i Punjab-provinsen. Her bor 62 prosent av landets befolkning, og to tredjedeler av de kristne i Pakistan holder til her. 95 prosent av blasfemianklagen blir registrert nettopp i Punjab – og alle mobbangrepene har skjedd her.

Det er ikke bare kristne som blir anklaget for blasfemi. Mer enn 2 500 blasfemianklager er blitt registrert, blant dem gjelder 40-45 kristne personer.

- Muslimene bruker blasfemilovene til å løse personlige feider. Kristne blir anmeldt bare på grunn av sin tro, forklarer Sajid.

Han understreker at støtten fra kristne i Norge er svært viktig for dem og for saken.

- Vi trenger støttespillere fra Norge. Vi arrangerte blant annet en brevappell der 6 000 mennesker sendte brev fra Norge til myndighetene i Pakistan gjen-

nom Stefanusalliansen. Det betydde mye!

Sajid drømmer nå om å støtte familiene som er blitt rammet av blasfemianklager, gjennom å bygge et slags krisesenter der de kan bo trygt i en vanskelig tid, i et kristent område.

- Slektningene til blasfemiofre tør ikke huse dem på grunn av sin egen sikkerhet. Også jenter som er ofre for kidnapping og tvungen konvertering kan bo her i en periode.

- Hva gir deg styrke til å fortsette et slikt utfordrende arbeid?

- Min personlige tro på Jesus Kristus og den kristne lære er grunnlaget for mitt arbeid. I Bibelen sier Jesus at vi vil bli forfulgt for hans navns skyld. Bibelen gir meg mot og den gir retning til arbeidet for rettferdighet og likeverd for de forfulgte, avslutter Sajid.

STØTT FORFULGTE KRISTNE I PAKISTAN!

Gi en gave til våre to dyktige partnere, Human Friends Organisation og Cecil & Iris Chaudry Foundation.

Bruk giroen vedlagt bladet eller benytt kontonr. 3000 14 57922

Stabens minner fra 2014

Vi spurte våre medarbeidere hva som gjorde mest inntrykk i året som gikk. Her er svarene.

Ed Brown, seksjonsleder menneskerettigheter

Blant det som gjorde størst inntrykk på meg i 2014 var møtet med Leonardo Quintao og Abraham Lincoln F. Cardoso. Jeg traff Leonardo – en parlamentariker fra Brasil - tre ganger i fjor. Første gang var i Oxford i England i juni på en konferanse om internasjonalt arbeid med trosfrihet. Han

inviterte meg og et par kollegaer til å holde et minikurs om trosfrihet for en liten gruppe parlamentarikere i Brasilia i august. Der traff jeg også Abraham, som er juridisk rådgiver for parlamentet. Begge er kristne og ga uttrykk for at de nå vil engasjere seg enda mer for å styrke trosfrihetens kår rundt om i verden. Jeg traff Leonardo for tredje gang da han skulle delta på det internasjonale panelet av parlamentarikere for trosfrihet i Oslo i november (les mer om dette s. 14). Han ga meg en stor klem og sa; «Nå er vi 14 parlamentarikere i Brasil som har dannet en egen gruppe som skal promotere trosfrihet internasjonalt.» Leonardos gruppe har nå vokst til 100 parlamentarikere. Stefanusalliansen har vært med å starte en bevegelse i Brasil som forhåpentligvis vil få positive ringvirkninger for tusenvis av mennesker som opplever diskriminering og forfølgelse på grunn av sin tro!

Thea Elisabeth Haavet, Informasjonsleder

Et av mine sterkeste minner fra 2014 er møtet med mennesker i Irak som hadde flyktet fra IS og mistet alt de hadde – alt utenom troen sin. En kveld fikk jeg være med på en tre timers kjøretur rundt i Erbil for å dele ut madrasser og annen nødhjelp til flyktningene der. Jeg satt på et lasteplan

sammen med 20 år gamle Michael Farro – som selv hadde flyktet fra den kristne landsbyen Bartella – og som måtte slutte på ingenørstudiet i Mosul da IS inntok byen. Likevel var han ved godt mot – og brukte ettermiddagene til å hjelpe andre flyktninger i byen. Hvor fikk han styrken fra? – Vi ber til Jesus. Han hjelper oss, sa han til meg. Den turen glemmer jeg aldri. (PS! Filmen fra turen kan du se på vår youtube-kanal Stefanus).

Jan-Eivind Viumdal, kommunikasjons- og markedssjef

I år 34 ble Stefanus steinet i Jerusalem og disiplene flyktet til andre byer. Dette førte til at Peter grunnla en kirke i Antiokia i år 37. De orientalsk-ortodokse kristne trekker sine røtter tilbake til denne kirken. 2014 har vært et år med ekstrem forfølgelse av kristne i Midtøsten. Som ansatt i

Stefanusalliansen opplever jeg deres situasjon nær. Stefanusalliansen er oppkalt etter martyren Stefanus, hvis død bidro til at Peter etablerte den omtalte kirken i Antiokia. Kirken som er utspringet til de kristne som i 2014 har vært utsatt for de grusomste ting i Syria og Irak. Deres situasjon gjør ikke bare et ufattelig inntrykk, men minner oss også om våre kristne røtter og vår identitet. Slik blir deres lidelse også vår lidelse.

Vibeke Nes, Sekretær int.avd./giveransvarlig

Det ble et veldig sterkt møte for meg da vi som stab traff en av våre partnere i Thailand som risikerer mye for å hjelpe mennesker på flukt i jungelen i Burma. Mennesker jages fremdeles av militærjuntaen enkelte steder, selv om situasjonen har bedret seg der

hvor det har blitt opprettet våpenhvile. Vår partner lever store deler av tiden i jungelen hvor de hjelper lokalbefolkningen og trener unge burmesere til blant annet å gi medisinsk behandling, bearbeide traumer og dokumentere og rapportere om overgrep.

Birgit Solbakken, informasjonskonsulent

Det jeg husker best fra 2014 er reisen min til Egypt. Her møtte jeg jevngamle jenter fra Øvre Egypt som deltok på Axia-programmet på Anastasia. Gjennom dette møtet, lærte jeg hvor utrolig like man kan være, på tvers av kontinent, språk og kultur. Jeg fikk også åpnet øynene for hvor vanskelig

det kan være å bli født som jente andre steder i verden. Synet på kvinner i en egyptisk kontekst, er ganske annerledes enn i min egen. Axia-kurset skal gi unge jenter selvtillit og troen på at de kan klare seg på egen hånd. Nok en gang viser biskop Thomas oss hvor radikal han er i arbeidet. De fleste av lederne på Anastasia er nettopp kvinner, sterke kvinner som ofte har gått en utradisjonell vei i egyptisk kontekst. Tatt en utdanning, flyttet for seg selv og ikke gjort seg avhengig av en mann.

Lisa Winther, menneskerettighetsrådgiver

Den store responsen og engasjementet rundt appellen for den gravide og dødsdømte Meriam i Sudan gjorde stort inntrykk. Likeså den økende anerkjennelsen av Stefanusalliansen som en seriøs trosfrihetsaktør i politiske sammenhenger og menneskerettighetsmiljøer. Vi opplever dette både i

Norge og i utlandet, for eksempel i forbindelse med Stefanusprisutdelingen og vårt engasjement i det nye nettverket av parlamentarikere med et trosfrihetsengasjement. Jeg vil også huske tilbakemeldingene jeg fikk etter menneskerettighetskursene jeg ledet, der deltakerne ga uttrykk for at de fra å ha et håpløst og resignert syn på sin situasjon nå kunne se at de selv kunne spille en rolle for forandring! Det er jo målet!

Elisabeth Engelsviken, sekretær for generalsekretæren

Et eldre vietnamesisk ektepar besøkte Stefanusalliansen. Begge har sittet i fengsel i hjemlandet. Han i sju år. Hun i tre dager. Da han fikk vite at kona også var fengslet, var han nær ved å bryte sammen. Men Gud viste ham at hun ville bli satt fri etter bare tre dager. Noe slikt hadde aldri skjedd før. Men det skjedde. Mens hun satt fengslet, sang hun på en

sang. Denne sangen hadde jeg hørt ekteparet synge da de besøkte Norge for noen år siden. Den berørte meg dypt, og jeg ba dem synge den igjen. Et av versene lyder slik (oversatt til norsk): «Jeg synger fordi jeg er glad - Jeg synger fordi jeg er fri. For hans øyne er på spurven - Og jeg vet at han våker over meg.»

Hans Aage Gravaas, generalsekretær

Mange sterke «bilder» festet seg på netthinnen i 2014. Jeg vil aldri glemme de små barnehendene i Nord-Korea. Forventningsfulle, men samtidig underernærte, skole- og barnehagebarn tok imot sin daglige rasjon av næringsrike boller og soyamelk. I et land på kanten av stupet bidrar Stefanusalliansen

direkte og indirekte med blant annet nødhjelp, utviklingsarbeid og kontekstuell formidling gjennom gode gjerninger. Alle våre bidrag understreker menneskeverdet og reflekterer et kristent verdigrunnlag. Tillitsfulle øyne. Små never. Hjelpeløse, men med glimt av håp!

Marianne Haugerud, informasjonsrådgiver

Ett av mine sterkeste minner fra 2014 er mamma Maggies besøk i Norge. Alle stedene vi var, berørte hun menneskene vi møtte med å utfordre dem til å «se andre med Jesu øyne» og til daglig bibellesning. Spesielt vil jeg trekke frem møtet i Skjold kirke hvor over hundre

konfirmanter satt som tente lys i nesten to timer! Mange gikk også frem for å få tegnet korsets merke i hånden sin av mamma Maggie.

Øystein Narve Rauan, Kontormedarb./Forbønnsleder

Noe av det som alltid gjør mest inntrykk, er å møte våre internasjonale prosjektpartnere. Mange av dem utsetter seg for stor risiko ved å drive kristent arbeid eller menneskerettsarbeid i sine hjemland. Likevel er de ikke særlig opptatt av dette. I stedet utstråler de en friskhet, glede og et

pågangsmot som inspirerer andre. De legger frykt og risiko bak seg og har fullt fokus på å fremme evangeliet, arbeide for menneskerettigheter og endre situasjonen i sitt hjemland.

Kristin Storaker, menneskerettighetsrådgiver

En opplevelse som gjorde stort inntrykk på meg var møtet med Equality Myanmars (EQMM) menneskerettighetstrenerne i Burma. Vi var sammen i fire dager og utviklet et kurs i trosfrihet som EQMM skal holde for sitt nettverk i landet. Det var kjempegøy å samarbeide

med en såpass dyktig MR-aktør i et land som står midt i en endringsprosess fra diktatur til demokrati.

Ingvar Isene, leder internasjonal avdeling

Jeg kan ikke glemme smilet hans. Flere minusgrader og norsk vinter er ikke det pastor T er vant med fra tropiske Saigon. Men han var godt forberedt. I tjukk jakke, lue og votter sto han foran meg sammen med kona. Han pekte på lua si og jeg kunne se tallet 16. – Det er nummeret på cella mi. For evangeliets skyld satt han fengslet i syv år. Årene i isolasjon kunne ikke knekke ham. Der han smilte og fortalte dette tenkte jeg;

– Du har ikke behov for terapi. Fengselet kunne aldri ta friheten fra deg.

KURS OM TROSFRIHET FOR UNGE

Vårt nye FBI-kurs gir unge kunnskap om menneskerettigheter, trosfrihet og hvordan det er å være ung og religiøs i verden i dag.

Tekst og foto: Thea Haavet

Med midler fra trosopplæringen i Den norske kirke, har Stefanusalliansen utviklet et viktig og spennende kurs om trosfrihet. FBI står i denne sammenhengen for Freedom of Belief International.

Artikkel 18 i fokus

I løpet av kurset skal de unge bli eksperter på Artikkel 18 i Verdenserklæringen om menneskerettigheter, som omhandler religions-, tros- og livssynsfrihet. Deltagerne får høre historier fra ungdommer rundt om i verden som opplever brudd på denne friheten, og ser også på vårt eget samfunn og hva unge i Norge kan gjøre i kampen for trosfrihet.

– 76 prosent av verdens befolkning lever i et land hvor det er vanskelig å ha annerledes tro eller livssyn, forteller Birgit Solbakken.

Hun er informasjonskonsulent i Stefanusalliansen og har hatt hovedansvaret for utviklingen av FBI.

– En hovednøkkel til en bedre verden, slik vi i Stefanusalliansen ser det, er artikkel 18 i Verdenserklæringen: At alle kan få tro hva de vil, skifte til den troen de vil og få lov til å uttrykke sin religion eller sitt livssyn, sier hun.

Mangfoldig generasjon

Kurset er spisset inn mot aldersgruppen 15-18 år.

– Når det gjelder religion og etnisitet, er denne generasjonen i Norge mer mangfoldig enn noen gang tidligere. Derfor er trosfrihet et utrolig viktig og aktuelt tema for unge i dagens Norge, sier Birgit.

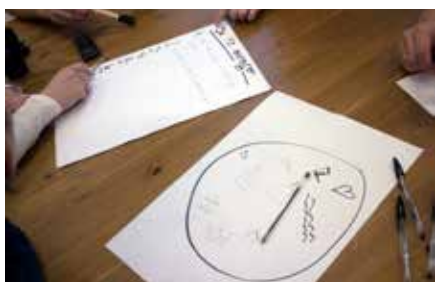
Hun understreker at FBI-kurset ikke er relevant bare for menighetens faste kjerne av unge, men passer like godt for folk som står lengre unna kirken eller tilhører andre religioner.

– Kurset er ikke bare for de som til vanlig går i kirken eller henger på menighetens ungdomsklubb, men for alle i bygda eller nærområdet. Det er kult om kirken er stedet der trosfrihet blir tatt opp som et tema blant ungdommer, og hvor kurset kan utfylle skolens læreplaner som ikke tar opp dette i like stor grad. Og, viktig: Kurset skal være lett å lære og lett å lære bort!

Mye materiell

FBI-kurset er et breddetiltak med materiell for seks samlinger på totalt cirka tolv timer. Materialet kan også gjennomføres som et punktuelt breddetiltak ved å plukke ut enkelte samlinger. I tillegg legges det opp til at kursdeltakerne kan bidra i gudstjeneste/ungdomsgruppe.

Kurset kan du finne på nettsiden: www.fbi-kurs.no.

FAKTA OM FBI

HVEM? Unge 15-18 år.
HVA? Spennende kurs i trosfrihet.
HVOR? I din menighet.
SJEKK UT!

Fembarnsmoren Asia Bibi ble dømt til døden ved henging etter at muslimske kvinner anklaget henne for blasfemi. Hennes store kjærlighet, ektemannen Ashiq, har nå levd fem år uten Asia. Hun venter nå på at saken skal komme opp i høyesterett.

Dødsdømt for et glass vann

Husker du hva du gjorde den 14. juni 2009? En som husker hver minste detalj av søndagen for over fem år siden, er pakistanske Asia Bibi, som er dømt til døden for blasfemi.

Tekst og foto: Kristin Storaker

Denne søndagen hadde Asia stått opp tidlig for å plukke bær på et jorde utenfor landsbyen. Solen stekte, og hun og de andre kvinnene hadde fått beskjed om at hvis de plukket hele kurven full, ville de få 250 rupier hver (ca. 19 kr).

Det var en svært varm dag, og Asia gikk til brønnen for å kjøle seg ned med et glass vann. Hun senket glasset i brønnen og drakk. Hun fylte glasset på nytt og drakk mer. En av de andre kvinnene kikket på henne, og Asia tilbød henne glasset med vann i. Da ropte en tredje kvinne fra bærbuskene: «Ikke drikk vannet, det er haram!»

Fordi Asia var den eneste kristne blant dem, mente noen av kvinnene at vannet hadde blitt skitnet til ved at hun drakk av det. Kvinnene var sinte og anklaget Asia for å ha ødelagt drikkekilden. Asia, som var oppdratt til å bøye hodet og ta imot diskriminering og skjellsord uten motstand, stod for en gangs skyld opp for seg selv. Kvinnene anklaget henne for å ha fornærmet islam og profeten Muhammed. Asia ble sint. Dette var ikke sant. De hadde sagt at hun måtte konvertere til islam, men det gikk hun ikke med på. Episoden utartet seg til en kran-

gel, hvorpå Asia ble hetset og jaget vekk.

Mobben hevner seg

Fem dager senere våget hun seg tilbake til jordet for å plukke bær. Asia og familien hadde ikke råd til å gå glipp av inntekten. Hun hadde alliert seg med en kristen venninne, og denne gangen hadde de med seg egne flasker med vann. Etter noen timer senket Asia skuldrene og tenkte at kanskje dette kommer til å gå bra likevel. Da hørte hun noen lyder i det fjerne. Mennesker? Mange av dem. De ropte og hylte. Hva var det de ville? Hun kikket på venninnen, som heller ikke visste. Så fanget hun blikket til kvinnen som hadde startet den forrige krangelen. Det lyste av hevn. Da skjønnte Asia at mobben var kommet for å ta henne.

Asia overlevde angrepet, men ble kastet i fengsel den 19. juni 2009. Hun ble anklaget for blasfemi, og den 8. november 2010 ble hun dømt til døden ved henging, etter paragraf 295 C i straffeloven. Hun anket dommen, som kom opp i en regional domstol i fjor høst, hvor dødsdommen ble opprettholdt. Asia har anket dommen til høyesterett, men ifølge kilder som kjenner

det pakistanske rettssystemet, er det ikke sannsynlig at saken kommer opp før om to-tre år.

Fem år i fengsel

Asia kommer til å huske sommer-søndagen for fem år siden så lenge hun lever. I et sitat som er smuglet ut av fengselet hun holdes i, sier hun: «Jeg, Asia Bibi, har blitt dømt til døden fordi jeg var tørst. Jeg er en fange fordi jeg brukte samme kopp som de muslimske kvinnene, fordi vann servert av en kristen kvinne ble regnet som urent av mine dumme medarbeidere. Kjære Gud, jeg forstår ikke!»

Kilde: Bibi, A., Tollet A. E., 2012. Blasphemy: The true, heart-breaking story of the woman sentenced to death over a cup of water.

Stefanusalliansen har flere ganger arrangert brevkampanjer for Asia Bibi. Vi støtter også Asia Bibi og familien gjennom vår lokale partner Human Friends Organisation. Vi bidrar med økonomisk hjelp til husleie, mat og medisiner til familien hennes – og med mat til Asia i fengselet.

Glimt fra verden

ved Elisabeth Engelsviken

TYRKIA

Fulle julegudstjenester i Antalya

Pastor Ramazan Arkan fra vår partnerkirke Antalya Evangelical Church har sendt oss denne rapporten om julas hendelser: «I siste øyeblikk fikk vi tillatelse fra de lokale myndighetene – etter at de først hadde sagt nei – til å sette opp en stand i en travel del av byen, synge julesanger, dele ut nytestamenter og invitere til våre julegudstjenester. I løpet av de første to timene, delte vi ut nesten 400 nytestamenter til forbigående. Flere mennesker stoppet og ropte til oss, men de ble eskortert vekk av politiet, som beskyttet oss. Men like etter fortalte politiet oss at vi måtte slutte med å dele ut nytestamenter, fordi det var for mange som klagde og for mye motstand. Vi fortsatte å dele ut invitasjoner til våre julegudstjenester og synge resten av dagen.

Vi hadde tre ulike gudstjenester i juleuka og alle var fulle. Minst 150 totalt nye gjester kom for å se hva en tyrkisk kirke er. Dette gleder vi oss over. Til tross for motstanden, brakte Gud nye mennesker til oss som fikk høre evangeliet.»

RUSSLAND

Gleb Jakunin er død

Denne meldingen er nok først og fremst av interesse for de av magasinets lesere som husker tilbake til Jernteppe-tiden.

En av de siste store, russiske opposisjonelle fra Sovjet-tiden, den ortodokse presten Gleb Jakunin, er død. Han døde 25. desember, 80 år gammel. Gleb ble født i 1934 og ble en av Sovjetunionens mest markante menneskerettighetsforkjempere. Han tok tidlig et oppgjør med det undertrykkende sovjetiske regimet.

På bildet er han med på en demonstrasjon for ofre for politisk undertrykkelse foran KGB-hovedkvarteret i Moskva 30. oktober 1990. (På midten i andre rad). For den russisk-ortodokse kirke har Gleb Jakunin hele tiden vært et hår i suppa. Han ble valgt inn i Dumaen, som representant for det demokratiske Russlands-partiet. I denne tiden hadde han en kort tid tilgang til statsarkivene. Og det han fant der var ikke overraskende, men svært avslørende: uomtvistelige bevis for det tette samarbeidet mellom de russiske kirkelederne og KGB. En av dem er nåværende patriark Aleksej II.

Etter hvert som Moskva-patriarkatet gjenvant sin ledende posisjon i det russiske samfunnet, ble Jakunins posisjon svekket. Han ble prest i den uavhengige ukrainsk-ortodokse kirken, som hadde sin opprinnelse som «katakombe-kirke» på 1930-tallet. Helt frem til sin død fortsatte Jakunin å kjempe for tros- og samvittighetsfrihet. Nå er han hjemme hos Gud. I Putins Russland hadde det fremdeles vært stort behov for ham.

Kilde: Bjørn Olav Hansen (<http://www.bjornolav.blogspot.com>)

THAILAND

Konferanse mot korrupsjon

Ed Brown fra Stefanusalliansen har vært i Bangkok og deltatt på en konferanse arrangert av DIGNI (en paraplyorganisasjon for det langsiktige utviklingsarbeidet til 19 misjonsorganisasjoner og kirkesamfunn). Han var med på å fasilitere en god start for alle deltagerne gjennom en «bli-kjent sesjon». Flere gav uttrykk for at dette var til hjelp for resten av konferansen.

Konferansens hovedtemaer var arbeid mot korrupsjon og utviklingsprosjekter basert på rettighetstilnærming. Deltagerne var fra flere land i Sør-Asia, blant annet Kina, Mongolia, Indonesia, Kambodsja og Bhutan. De lærte blant annet at det er tre hovedelementer i enhver korrupsjonssak: Rettferdiggjøring, motivasjon og anledning.

EGYPT

Mastergrad på Anastasia

I løpet av de 15 årene Anastasia har vært åpent for kurs, har det skjedd en fantastisk utvikling på dette stedet. Kursene som blir holdt her, har virkelig gitt resultater i mange unge kopteres liv. Den 23. november var det en stor avslutningsfest for de første elevene som har gjennomført sin mastergrad her. Dette var en stor begivenhet hvor til og med Pave Thawadros var til stede. Hvem hadde trodd at dette skulle bli virkelighet da Anastasia startet opp i det små for 15 år siden? Blant annet på grunn av trofaste støttespillere fra norske menigheter og enkeltgivere har biskop Thomas sin visjon blitt virkelig. Han ønsker å løfte opp koptiske ungdommer til å bli en ressurs i det egyptiske samfunnet. Sogneprest i Landvik menighet Tom Martin Berntsen, en god venn av Stefanusalliansen og biskop

Thomas, var tilstede under den store begivenheten og fikk hilse på selveste paven (bildet).

IRAN

Nyheter om Saeed Abedini

Magasinet Stefanus har flere ganger skrevet om og appellert for den iransk-amerikanske pastoren Saeed Abedini. Han har nå opplevd den tredje julen i fengsel etter at han ble urettmessig fengslet i september 2012. Familien hans oppholder seg i USA, og er bekymret for hans dårlige helse-tilstand. 11. desember kom det imidlertid en oppmuntrende melding fra hans kone, Naghmeh Abedini (bildet). Hun kunne fortelle at en slektning hadde fått besøke ham dagen før. «Dette er virkelig et bønnesvar», skrev Nagmeh. «Det er godt å vite at noen har besøkt ham før jul, og at jeg kan få litt informasjon om hva som skjer med ham. Herren har vært nådig mot meg og gitt meg en tidlig julegave!»

Saeed fortalte slektningen at han fortsatt har mye smerter, men at han merket Jesu nærvær og at han følte seg sikker på at noen ba for ham. Hans kone Nagmeh takker for fortsatt forbønn.

Kilde: Bjørn Olav Hansen (<http://www.bjornolav.blogspot.com>)

SRI LANKA

VALG GIR NYTT HÅP

I begynnelsen av januar besøkte informasjonsleder Thea Elisabeth Haavet Sri Lanka og Den evangeliske alliansen i landet; The National Christian Evangelical Alliance of Sri Lanka (NCEASL). Dessverre har den kristne og muslimske minoriteten i landet opplevd stadig flere overgrep og mer forfølgelse etter at borgerkrigen sluttet i 2009. Det skyldes blant annet at nasjonalistiske, buddhistiske krefter er på frammarsj. De ønsker å gjøre Sri Lanka til et rent buddhistisk land. Trosfrihetsadvokaten Yamini Ravindran (bildet) fortalte om hvordan alliansen jobber for å forebygge og dokumentere overgrep – og hjelpe kristne som blir rammet av vold og diskriminering. De har dokumentert at antallet overgrep mot kristne økte fra 52 i 2012 til 103 i 2013. Under Theas besøk var det valg i landet – og en ny president ble valgt; Maithripala Sirisena. Han har lovet å jobbe for harmoni mellom religionene og trosfrihet. De kristne er nå

spent på om han vil holde valgloftene, og ber om forbønn for dette.

Kampen mot urettferdige blasfemilover

Hvem trenger egentlig beskyttelse - Gud eller hvermann? Ideologier og doktriner eller mennesker? I lys av den økte bruken av blasfemilover i verden, er dette et spørsmål om liv og død.

Tekst og foto: Lisa Winther

Hensikten med blasfemilovene er å beskytte det guddommelige og hellige fra krenkelser og troende fra å bli fornærmet, men resultatet er ofte grove overtramp og brudd på menneskerettighetene.

Det kristne ekteparet, som brutalt ble slått og kastet i en brennende teglverksovn i Pakistan i oktober, er et tragisk og grotesk eksempel som viser hvor galt det kan gå i land der blasfemilover aktivt brukes. Ryktet om at gravide Shama Bibi (28) hadde brent koransider, og dermed begått blasfemi, samlet tusener av rasende muslimer på teglverket der hun og familien hennes bodde og arbeidet. Gjennom moskeens høytalere ljetmet oppfordringer om å drepe Shama og hennes mann Shahzad (32). Etter å ha brutt seg inn på rommet der ekteparet gjemte seg, dro overgriperne begge ut på gårdsplassen og skamslo dem, før de ble kastet inn i flammene. Ekteparet etterlot seg flere små barn i alderen to til sju år. Sannsynligheten for at overgriperne noen gang blir stilt for retten og straffet er svært liten.

I Pakistan er blasfemi, det vil si å fornærme profeten Mohammed eller krenke Koranen, et svært sensitivt tema og kan straffes med enten livstidsdom eller døden. Mange, særlig minoriteter, må leve i konstant frykt for at noe de sier eller gjør kan føre til at de, uten reell grunn, blir anklaget for blasfemi. Å anklage noen for blasfemi er lettvinnt og effektivt. Politiet krever ikke bevis for å registrere anklagene, og de som kommer med falske anklager straffes ikke. De som er

anklaget for blasfemi, er fritt vilt. Selv rykter om at noen har oppfattet en uttalelse eller handling krenkende, kan være nok til at mobben tar saken i egne hender og uten bevis angriper den anklagede og kollektivt avstraffer familie, naboer og hele bydeler. Selv de som blir frikjent i rettssystemet, risikerer å bli angrepet og til og med drept av voldelige islamister.

På alle kontinenter

Pakistan er ikke det eneste landet med blasfemilover. Nesten hvert fjerde land i verden hadde i 2012 lover som kriminaliserer krenkelse av religion eller fornærmelse av religiøse følelser.

Nesten hvert fjerde land i verden hadde i 2012 lover som kriminaliserer krenkelse av religion eller fornærmelse av religiøse følelser.

De finnes på alle kontinenter, også i Vest-Europa og Amerika, selv om de ikke er aktivt i bruk. Land så forskjellige som Iran, Tyrkia, Kasakhstan, Indonesia, Polen og Hellas bruker i ulik grad sine blasfemilover. Dessverre blir slike lover brukt aktivt mot annerledes troende og religiøse minoriteter i et økende antall land. Russland vedtok ganske nylig et blasfemiforbud, og da Tunisia fikk ny grunnlov føyde de til en blasfemi-paragraf.

Pakistan: Det kristne ekteparet Shama Bibi og Shahzad Masih ble drept av mobben etter at de ble beskyldt for blasfemi. (Foto: Morning Star News)

Pakistan topper den tvilsomme listen over land som aktivt bruker blasfemilover. I Pakistan sitter 19 personer fengslet med livstidsdom og 17 med dødsdom for blasfemi. I tillegg er det jevnlig voldsepisoder etter rykter om blasfemi.

I Egypt ble antallet blasfemisaker firedoblet fra 2011 til 2013. Majoriteten av de blasfemianklagede som blir stilt for retten, er muslimer akkurat som i Pakistan. Samtidig tilhører en uforholdsmessig stor andel av de tiltalte i

begge land religiøse minoriteter. Ifølge den egyptiske menneskerettsorganisasjonen EIPR (Egyptian Initiative for Personal Rights) er cirka 40 prosent kristne, til tross for at de kun utgjør rundt ti prosent av Egypts befolkning.

Beskyttelse for hvem?

Noen vil argumentere for at slike blasfemilover er forenlige med religion- og trosfrihet. Noen vil gå så langt som å si at de er nødvendige for å bevare harmonien i et land og for å unngå potensielle religiøse konflikter. Fra et menneskerettighetsperspektiv er dette en grov misforståelse. Disse lovene prøver å beskytte guddommer og trossetninger på bekostning av mennesker og deres rettigheter. Religions- og trosfrihet har ikke til hensikt å beskytte Gud fra å bli latterliggjort, doktriner fra å bli kritisert eller å bevare majoritetens tolkningsmonopol på hva som kan defineres som korrekt teologi. Den har heller ikke til hensikt å hindre at troendes religiøse følelser blir såret eller krenket. Som med alle menneskerettigheter er religions- og trosfrihet til for å beskytte mennesket fra overgrep og maktmisbruk. Det er rettighetsbæreren, individet som har en tro, som er i fokus – ikke troen i seg selv.

Det skal mye til for å begrense ytringsfriheten. Selv om kritikk og krenkende uttalelser kan være unødvendige, sårende og ukloke, er et blasfemi-forbud ikke veien å gå. Kun uttalelser som direkte oppfordrer til umiddelbar vold bør være straffbare.

Egypt: Den 25 år gamle læreren Demyana Abd al-Nour flyktet til Frankrike etter at studentene hennes og foreldrene deres anklaget henne for blasfemi mot islam og profeten Muhammed – og hun ble dømt til fengsel i seks måneder. Foto: Morning Star News.

Bilde av en gammel lov mot ateisme og blasfemi fra USA. Mange vestlige land har også hatt blasfemilover, og noen har dem fortsatt. Foto: Creative Commons.

Kveler sunn debatt

Med sine vage formuleringer gjør blasfemilovene det mulig for både myndigheter og samfunnskrefter å kneble dem som tenker og tror annerledes, uten respekt for rettssikkerhetsprinsipper. Som selvutnevnt vokter av den sanne tro, kan statsapparatet straffe politiske dissidenter så vel som de som har og uttrykker en tro som er annerledes enn det myndighetene ønsker å fremme. Religiøse minoriteter, ateister, konvertitter, politikere,

Pakistanere demonstrerer mot blasfemilover og drap på uskyldige kristne. Foto: Morning Star News.

bloggere, journalister, forfattere og frittalende kulturpersonligheter rammes. Blasfemilover og myndighetenes håndhevelse av dem, nærer samtidig opp under voldelige ekstremistiske krefter som ønsker å tvinge frem sin religiøse tolkning. Religiøs intoleranse og diskriminering forsterkes og religiøst motivert vold øker på grunn

Egypt: Konvertitten Bishop Armia Boulous sitter i fengsel, anklaget for blasfemi. (Morning Star News)

av blasfemianklager. I Pakistan har de også utviklet seg til å være et billig våpen i nabofeider og personlige uoverensstemmelser. Å kritisere disse lovene er høyst risikabelt i flere land. De som likevel tør å gjøre det, opplever trusler og press fra ekstremistiske krefter. Flere er blitt drept.

I følge artikkel 18 i FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter har alle rett til å ha en tro, til å skifte tro og til å utøve og uttrykke den åpent og uten frykt. Blasfemilover krenker denne fundamentale friheten på en svært uheldig måte. I tillegg begrenser de ytringsfriheten og kveler viktige forsøk på en sunn dialog og debatt om religion.

Den beste måten å bekjempe religiøs intoleranse og spenninger er ikke gjennom blasfemilover, men gjennom positive tiltak som utdanning, opplysning og dialogarbeid for å fremme toleranse og respekt. Om man ønsker et samfunn der man virkelig kan leve i fredelig sameksistens til tross for ulike trosoppfatninger må man, istedenfor å begrense, heller fremme religions- og trosfrihet for alle!

Kilder: PEW Forum; United States Commission on Religious Freedom; Egyptian Initiative for Personal Rights

Historisk parlamentarikermøte i Oslo

Parlamentarikere fra hele verden kom til Oslo 7. og 8. november for å diskutere hvordan de sammen kunne bekjempe økende restriksjoner og forfølgelse på grunn av religion eller livssyn.

Tekst: Birgit Solbakken **Foto:** Terje Heiestad/Millimeterpress

Det Internasjonale panelet av parlamentarikere (IPP) representerte diverse religiøse og politiske synspunkter og kom fra land som Brasil, Burma, Canada, Indonesia, Nepal, Sør-Afrika, Tanzania, Tyrkia og Storbritannia. Likevel var alle enige om at trosfrihet for alle, som beskrevet i artikkel 18 i FNs menneskerettighetserklæring, er en norm og et ideal som burde styrkes og fremmes for alle over hele kloden.

Konferansen var et samarbeid mellom norske Stefanusalliansen, All Parties Parliamentary Group on Freedom of Religion or Belief i det britiske parlamentet og United States Commission on International Religious Freedom. Initiativtaker i Norge var stortingsrepresentant Abid Raja. Arrangementet fikk økonomisk støtte fra Utenriksdepartementet og Fritt Ord. Her forteller Ed Brown, leder for menneskerettighets- og trosfrihetsarbeid i Stefanusalliansen, om sin erfaring som medarrangør av IPP.

1. Hvorfor trenger vi IPP?

Parlamentarikere har en unik posisjon til å påvirke sine lands lovgivning. Mange parlamentarikere vil ha bedre kår for trosfrihet i sine land, men mangler kanskje verktøy, inspirasjon eller kunnskap til å kunne bidra til å forbedre situasjonen. Ved å samle parlamentarikere fra diverse land og politiske partier så vel som religiøse bakgrunner, får disse parlamentarikerne anledning til å lære av hverandre og stå sammen om felles utfordringer.

2: På hvilken måte kan IPP være med å bidra til å styrke trosfrihetsarbeidet?

Vi ser at det er to hovedkilder til krenkelser og begrensninger av trosfrihet; lokale og nasjonale myndigheter og elementer i samfunnet for øvrig. Vi vet at i mange tilfeller der myndighetene legger store restriksjoner på trosfrihet, er det også mye fiendtlighet fra samfunnet. Derfor er det veldig viktig at de folkevalgte rundt om i verden vet mer om hva trosfrihet er og er bedre rustet til å finne gode løsninger på bruddene på trosfriheten; både i deres egne land og i andre land.

3: Hva var høydepunktet under IPP?

Høydepunktet må ha vært da alle deltagerne signerte Charter for Freedom of Religion or Belief på Nobels fredssenter. Charteret uttrykte blant annet retten til å skifte tro, noe som kan være veldig vanskelig for en del religiøse tilhengere. Flere av deltagerne var fra land der retten til å skifte tro ikke er akseptert, og ved å signere charteret forpliktet de seg til å jobbe for full trosfrihet.

Stortingsrepresentant Abid Raja (V) var en av initiativtakerne til konferansen.

Parlamentarikere fra mange land, blant annet Pakistan, deltok på konferansen.

Deltagerne på IPP signerte Charter for Freedom of Religion or Belief på Nobels fredssenter.

4: Hvordan ser du for deg IPP-samarbeidet i framtiden?

Forhåpentligvis vil vi se mange flere parlamentarikere på fremtidige møter. Vi håper at parlamentarikere danner egne grupper i sine respektive land og også regionale grupper. Vi håper at vi kan starte en bevegelse av likesinnede parlamentarikere som står sammen og hjelper hverandre til å styrke trosfriheten over hele verden! Vi håper på en verden der folk kan tro hva de vil, skifte tro om de vil og utøve sin tro som de vill!

Som prosjektrådgiver har Stig møtt partnere over hele verden. Her tar han og pastor Ramazan Arkan de første spadetakene på stedet der Antalya Evangelical Church bygger en ny kirke, mens informasjonsrådgiver Marianne Haugerud ser på.

Stig Kaarstad takker for seg

Etter seks år som prosjektrådgiver går Stig Kaarstad tilbake til arbeidet som prest. I februar reiser han til Kirkenes for å arbeide som kapellan i Sør-Varanger.

- Jeg gleder meg veldig til å jobbe som prest igjen, sier Stig, som aldri har bodd så langt nord. I flere år har han og kona Audhild snakket om å flytte nordover, og nå er barna blitt store nok til at det lar seg gjøre.
- Det er et skrikende behov for prester i nord, og det motiverer oss, sier Stig. Kona blir sogneprest samme sted, og dermed Stigs sjef.
- Det går bra. Vi har jobba sammen i menighet før og veksla på hvem som har hatt hovedjobben, ler han. Tidligere har ekteparet blant annet vært misjonærer i Hong Kong i syv år.
- Kona mi og jeg ser fortsatt på oss selv som misjonærer, og vi blir trigget av å reise til et helt nytt sted, se og lære. I Sør-Varanger vil vi møte en sammensatt menighet med flere språk og mange nasjoner; samer, russere, kvener og nordmenn.

Har lært mye

Stig understreker at årene i Stefanusalliansen har satt dype spor og gitt ham verdifull erfaring, som han tar med seg inn i en ny jobb. Han har spesielt satt pris på kombinasjonen av administrativt arbeid koblet med reising og å få møte partnere i andre land.

- Ikke minst er jeg takknemlig for alt jeg har lært i arbeidet for forfulgte og vanskeligstilte kristne. Jeg har kommet tett på mennesker som lever under ekstreme påkjenninger, og jeg har møtt mange som tross vanskene har et brennende engasjement for å skape gode endringer for andre. Jeg har fått oppleve at hjelp og læring ikke bare går en vei. Uten unntak har jeg sittet på flyet hjem til Norge og kjent at jeg er blitt rikere i møtet med våre lokale partnere, at jeg har fått mer enn jeg har gitt.

- Er det en tur som har gjort spesielt inntrykk?
- Den første turen til India satte sterkest spor. Der besøkte vi kristne som hadde opplevd massiv forfølgelse. Over hundre var blitt drept og hundrevis av kirker brent ned i delstaten Orissa. Stig runder av med å si at selv om han nå vil heve lønn et annet sted, så slutter ikke engasjementet for Stefanusalliansens arbeid.

Ny prosjektleder

Stefanusalliansen har gleden av å ønske Kai Tore Bakke (44) velkommen som Stigs etterfølger. Kai Tore har blant annet vært rektor og førsteamanuensis ved Høgskolen for Ledelse og Teologi (HLT) og spesialrådgiver samme sted. Han har også vært seminarlektor ved Baptistenes Teologiske seminar i seks år og pastor i Arendal baptistmenighet i to år.

Her er Stig sammen med sin kone Audhild ved Kong Oskar IIs kapell ved Grense Jakobselv. Nå gleder de seg begge til å bli prester i Nord-Norge.

Dina på to år lager en tegning som et barn i Nigeria skal få.

Alle er opptatt av å lage fine tegninger og brev.

Norske barn med oppmuntring til Nigeria

Annenhver tirsdag er det barnesangklubb i Kvæfjord menighet. Da kommer barn i alderen to til seks år til kirken sammen med mamma eller pappa. En tirsdag snakket lederne om at i noen land er det ikke lov å syngne kristne sanger eller å gå i kirka.

- Siden Kvæfjord menighet har Stefanus-alliansen som sitt misjonsprosjekt, fant vi ut at vi kunne gjøre noe for de som lider for sin tro! Vi bestemte oss for å sende oppmuntringsbrev og tegninger til barn og voksne i Nigeria, forteller diakon Liv Oddrun Sæther.

Kvæfjord er «appellmenighet» og å skrive

oppmuntringsbrev og sende appeller hører naturlig hjemme i menighetens liv både for voksne og barn.

Din menighet kan også bli med å oppmuntre mennesker som er forfulgt for sin tro og protestere på deres vegne ved å bli appellmenighet.

Som appellvenn eller appellmenighet får du tilsendt én appellaksjon i måneden. Du velger om du vil motta aksjonen som brevpost, e-post eller sms. Flere av appellaksjonene foregår i samarbeid med internasjonale samarbeidspartnere.

Vi hjelper deg med å komme i gang.

Ta kontakt med Birgit Solbakken og hør mer!

E-post: bs@stefanus.no

Telefon 23 40 88 00

PROTESTER
MOT URETT

SEND DITT
VIKTIGSTE
BREV

- Myndigheter blir utfordret
- Trosfrihetsfanger blir løslatt
- De som lider for sin tro blir oppmuntret

Alle har rett til trosfrihet.
Ditt brev kan bety forskjell
på liv og død!

- Bli appellvenn gjennom å sende epost til post@stefanus.no
- Bli sms-aktivist gjennom å sende ROP <ditt navn> til 2377.

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

Les mer på www.stefanus.no